

at lave en evaluering, og evalueringen viser, at institutionen ikke i nævneværdig grad driver forskning, og den forskning, der laves, er dårlig. Det samme gælder formidlingen af andres forskning, også den er mangelfuld. Det er altså en rigtig dårlig evaluering, men alligevel belønnes instituttet med en ekstra bevilling på 5 mio. kr.

Tillad mig at sammenligne med KaosPiloterne. Uddannelsen starter som en forsøgsuddannelse, og efter to evalueringer beslutter Finansudvalget, at uddannelsen er god – så god, at den skal fortsætte. Det sker i foråret 2003, men efteråret samme år nedlægges uddannelsen med et pennestrøg. KaosPiloterne får en god evaluering, men de nedlægges. Miljøinstituttet får en dårlig evaluering, men det får flere penge. Hvor er konsekvensen?

Jeg kunne fortsætte, og det gør jeg også. DMU får en meget god evaluering, men institutionsbevillingen beskæres. Miljøinstituttet får en dårlig evaluering, men det får flere penge. Devisen er åbenbart jo dårligere, jo bedre.

Lad mig kort gennemgå evalueringen af miljøinstituttets rapporter. Om den første rapport, der handler om globalt udsyn, siges det, at der findes alt for mange udokumenterede påstande i rapporten, og når der findes henvisninger til videnskabelige referencer, er disse udvalgt, så de ikke giver et afbalanceret billede af den videnskabelige litteratur.

Om rapport nr. 2 om miljøets pris står der, at ambitionsniveauet er begrænset til det rent refererende, og rapport nr. 3 om Verdensnaturfonden er kun i ringe grad en videnskabelig publikation baseret på en afbalanceret analyse – kun i ringe grad.

Rapport nr. 4 om engangsemballage kom, efter at hele retursystemet var sat i værk, altså for sent til at den kunne bruges i den politiske beslutningsproces. Men i øvrigt er det her, vi kommer tættest på en ros af forskningens kvalitet. Dog er der kritik af, at de samfundsmæssige ulemper, der er forbundet med skovsvineriet på grund af ophævelse af pantsystemet, ikke er medtaget, og det er sådan set en ret væsentlig omkostning.

Kl. 17.10

Om rapport nr. 5: Rapportens konklusioner er efter panelets vurdering af mindre interesse, og konklusionen om gevinsten ved stop af elproduktion er nærmest misvisende, da den bygger på en helt urealistisk forudsætning. Panelet føler sig utryg ved konklusionen. Om rapport nr. 6

om partikelfiltre: Som grundlag for politisk beslutning er rapportens konklusioner for vage til at være effektive, og i øvrigt gives der en markant kritik af de anvendte metoder.

Rapport nr. 7 om knallerter har ikke videnskabelige prætentioner, og diskussionen har et lavt præcisionsniveau. Om rapport nr. 8 om nytiggørelse af returpapir siges det, at der ikke er basis for den konklusion, der drages, nemlig at det kan betale sig at brænde papir, og at man derfor bør ophæve forbuddet mod afbrænding af papir. Panelet føler sig utryg ved konklusionen.

Efter min opfattelse er det en kritik, der er til at tage og føle på. Meget tyder på, at man ganske enkelt ikke får valuta for pengene, men alligevel øger regeringen instituttets bevilling med 50 pct. Hvorfor?

Det Radikale Venstre var egentlig inden denne forespørgsel på linje med Enhedslisten parat til at prøve at se på, hvordan samfundet vitterlig kunne få noget ud af miljøinstituttets arbejde, altså være med til at sikre, at der skete anvendelig forskning på instituttet. Vi erkender nemlig, at miljøinstituttet har et flertal i ryggen – et konsekvensløst flertal, et dovent flertal, som ikke er parat til at drage nogen som helst konsekvens, uanset hvor dårligt vennerne gør deres arbejde.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører, og efter ham er det ministeren.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Det er ikke nogen hemmelighed, at Kristendemokraterne aldrig har været de store fortalere for dette Institut for Miljøvurdering, og den seneste tids debat og debatten i dag har bestemt ikke gjort os til varmere tilhængere af instituttet, nærmest tværtimod.

Mest miljø for pengene, ja – eller for fremtiden. Vi vil hellere tænke på fremtiden, når vi taler om miljøet, mest miljø for fremtiden.

Ganske vist er det kun, som man kan sige, når det gælder miljøindsatsen, 15 mio. kr., der bliver brugt til instituttet om året plus måske noget mere, som vi ikke rigtig ved noget om, heller ikke for det næste år. Men man kunne trods alt få meget for de penge, og det kan jo være, der bliver sat mere fokus på miljøet, når og hvis instituttet får en ny bestyrelse. Vi må jo vente og se, for der er jo ikke meget tilbage.

Som vi kan vurdere det, er der faktisk ikke miljømæssigt belæg for at opretholde instituttet.